

[Per Hækkerup.]

den særbehandling, der bliver landbruget og fiskeriet til del, og som for frihandelsområdet synes at være mere kategoriske end for toldunionen. Vor givne interesse må være — dette må alle partier kunne enes om — at udvirke en gunstigere stilling for landbrug og fiskeri.

Det er gentagne gange understreget — og også jeg vil gerne understrege dette — at vi imidlertid ikke i dag står over for at skulle tage stilling til et eventuelt medlemskab. Vi er ikke inviteret til deltagelse i toldunionen, og fra OEECs side foreligger der, foreløbig udarbejdet af et arbejdsudvalg, kun en rapport, som viser, at det er teknisk muligt at forene en toldunion, omfattende de seks, med et frihandelsområde, omfattende samtlige medlemsstater i OEEC. Før en rapport med forslag om oprettelse af en traktat vedrørende frihandelsområdet foreligger, kommer der ikke for os til at foreligge et spørgsmål om at tage endelig stilling til vort medlemskab.

I næste uge holdes der, som nævnt, i OEECs ministerkomité et møde, hvor man skal drøfte den nævnte rapport og det videre arbejde med frihandelsplanerne. Der vil naturligvis Danmarks repræsentant forelægge de danske synspunkter. Jeg er sikker på, at han vil gøre det med samme elegance, initiativ og energi som altid, og jeg er glad ved at vide, at det vil ske ud fra en positiv forhåndsindstilling.

Mit parti vil med interesse afvente resultaterne af de videre forhandlinger.

Jørgen Gram: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har på forespørgernes vegne begrundet forespørgslen; vi har nu fået indgående og udførlige svar fra de to højtærede ministre, og også jeg takker på mit partis vegne for disse svar og for den i sin helhed meget positive indstilling, der går gennem svarene.

Begge de to højtærede ministre bestræbte sig på at fastslå, at der ikke var forsømt noget i retning af at holde offentligheden og det høje ting orienteret om sagernes forløb. Ja, det er jo en skønssag; men hvis vi spurgte det høje tings medlemmer i almindelighed og offentligheden, om man nu egentlig er klar over alt, hvad der er sket i forbindelse med disse betydningsfulde spørgsmål,

tror jeg nok, de fleste ville svare: nej, os kommer det i og for sig bag på; vi ved ikke rigtig besked med, hvordan det hele ligger. Dette behøver for så vidt ikke at være regeringens eller de højtærede ministres skyld, men alligevel — når det drejer sig om så vigtige ting som i dette tilfælde, kan der næsten ikke være for nær, for intim en forbindelse med specielt denne høje lovgivende forsamling, som jo skal være med til at træffe afgørelsen.

Den højtærede økonomi- og arbejdsminister — for den sags skyld også den højtærede statsminister — nævnte, at der siden krigen har været stærke bestræbelser i gang for en samling af Vesteuropa på mange betydningsfulde områder, og den højtærede minister omtalte bl. a. Den europæiske Kul- og Stålunion. Vi ser altså, at der dog er ét område på det økonomiske felt, hvor disse bestræbelser er blevet til virkelighed, og hvor vi har haft tilbud om at være med som forbrugerland. Men vi undslog os, står altså udenfor. Det kunne være interessant, hvis en af de højtærede ministre under denne debat kunne og ville — man kan i og for sig ikke forlange det — lade os høre et par ord om, hvorvidt han finder det rigtigt, at vi undslog os for medlemskab af dette organ, som jo nu har virket i adskillige år.

I øvrigt kan jeg ikke undlade at komme med et hjertesuk. Jeg synes — som jeg lige har berørt — at det høje ting, stående over for de mange store nydannelser, som den højtærede minister nævnte, knap nok i den fremadskridende udviklings mange forskellige faser er taget tilstrækkeligt med på råd, når virkelige afgørelser skulle træffes om Danmarks stilling, afgørelser, der selvsagt er af allerstørste betydning for vort land.

Grundtanken i bestræbelserne for en samling af Vesteuropa har jo været fællesskabet, dette, at man koordinerede de forskellige landes evner i produktionen og afsætningen, således at Vesteuropa kom til at stå stærkere, som en mere eller mindre samlet enhed, over for både de stærke kræfter i øst og de oversøiske lande mod vest. Det har her været et mægtigt handicap, at der jævnsides med bestræbelserne for liberalisering og frigørelse af handelssamkvemmet har været en modgående retning, som specielt er kommet til at gå imod danske